

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 763/2016
28.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Љ.К., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката В.Н., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Чачку К 152/15 од 20.01.2016. године и Вишег суда у Чачку Кж1 14/16 од 23.02.2016. године, у седници већа одржаној 28.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Љ.К., поднет против правноснажних решења Основног суда у Чачку К 152/15 од 20.01.2016. године и Вишег суда у Чачку Кж1 14/16 од 23.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 152/15 од 30.10.2015. године окривљени Љ.К. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан платити у року од 30 дана, по правноснажности пресуде, а у супротном новчана казна ће бити замењена казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати као један дан затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступак и паушала, као у изреци пресуде.

Решењем Основног суда у Чачку К 152/15 од 20.01.2016. године одбачена је, као недозвољена жалба окривљеног Љ.К. изјављена 12.01.2016. године против пресуде Основног суда у Чачку К 152/15 од 30.10.2015. године.

Решењем Вишег суда у Чачку Кж1 14/16 од 23.02.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Љ.К. изјављена против решења Основног суда у Чачку К 152/15 од 20.01.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, на основу члана 482. ЗКП бранилац окривљеног, адвокат В.Н., поднео је захтев за заштиту законитости „због повреде закона - одредбе члана 443. став 1. ЗКП у вези са одредбом члана

485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да укине побијано решење Вишег суда у Чачку Кж1 14/16 од 23.02.2016. године са налогом истом суду да одлучи о жалби окривљеног изјављеној 12.01.2016. године против пресуде Основног суда у Чачку К 152/15 од 30.10.2015. године.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Љ.К., адвоката В.Н., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости.

Поднетим захтевом је указано на повреду закона - одредбу члана 443. став 1. ЗКП која у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, из ког разлога је поднети захтев одбачен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.